

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרֻשֵׁת וַיֵּרָא ט"ז מֵר-חֲשׁוֹן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִשׁוֹנֵי

בַּחֲמֵשׁ הַיּוֹם לּוֹמְדִים שֶׁהַמְּלָאכִים הִגִּיעוּ לְהַצִּיל אֶת לּוֹט וּמִשְׁפַּחְתּוֹ לַפְּנֵי הַפִּיכַת סְדוֹם.

הַמְּלָאכִים הִלְכוּ מְאֹד לֹאט בְּדֵי לְתַת לְאַבְרָהָם הַזְדַּמְנוֹת לְהַתְפַּלֵּל וּלְהַצִּיל אֶת הָעָרִים, לְכֹן הַלִּילָה כְּבָר יֵרֵד כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְסְדוֹם.

לוֹט יָשָׁב בְּשַׁעַר, בְּגִלְל שֶׁהוּא הָיָה הַשּׁוֹפֵט בְּסְדוֹם בְּאוֹתוֹ יוֹם. כְּשֶׁרָאָה אֶת הַמְּלָאכִים, הִזְמִין אוֹתָם לְהַתְחַמֵּק לְתוֹךְ בֵּיתוֹ בְּדֵי שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֵרָאָה, וְהֵם יוֹכְלוּ לִנְחַ וּלְעֲזוֹב אֶת הַבַּיִת מְקֻדָּם בְּבִקְרָה לַפְּנֵי שְׁהָאֲנָשִׁים מִתְעוֹרְרִים. הַמְּלָאכִים אָמְרוּ שְׂאִינֵם צְרִיכִים לְבוֹא לְבֵיתוֹ, הֵם יְכוּלִים לִישׁוֹן בְּחוּץ. אָבֵל לוֹט, שְׁלֵמֵד עַל הַכְּנָסֶת אוֹרְחִים מֵאַבְרָהָם אָבִינוּ, בִּקֵּשׁ וְהַפְּצִיר בָּהֶם כָּל כֶּף הַרְבֵּה עַד שֶׁלְּבַסּוֹף הֵם הִסְכִּימוּ. הַיּוֹת וְזֶה הָיָה פֶּסַח וְלוֹט קִים חֶלֶק מִהַמְצוּוֹת, הוּא הִכִּין עֲבוּרֵם מִצָּה לְאַכֵּל. הַמְּלָאכִים שְׂאֵלוּ אֶת לוֹט עַל אוֹדוֹת אֲנָשֵׁי סְדוֹם. לוֹט הִסְפִּים שְׂאִינֵם אֲנָשִׁים טוֹבִים אָבֵל תִּרְץ אֶת הַתְּנַהֲגוֹתֵם בְּכָל מִינֵי תְרוּצִים.

אָפְלוּ לַפְּנֵי שֶׁהִלְכוּ לִישׁוֹן, הָאֲנָשִׁים הִרְשָׁעִים שֶׁל סְדוֹם הִקִּיפוּ אֶת הַבַּיִת. אֵף אֶחָד לֹא נִיֶּסָה לְעַצֵּר בְּעֵדָם לְמִרוֹת שֶׁיִּדְעוּ שֶׁהֵם הוֹלְכִים לְעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה רַע. הֵם אָמְרוּ לְלוֹט לְהוֹצִיא הַחוּצָה אֶת הָאוֹרְחִים, וְהֵם יַעֲשׂוּ לָהֶם מִשְׁהוּ מְאֹד לֹא יָפָה! לוֹט בִּקֵּשׁ מֵהֶם שְׂלֹא יַעֲשׂוּ זֹאת, וְשֶׁהוּא יִטְפֵּל בְּאוֹרְחִים שְׁלוֹ. הוּא הִצִּיעַ לְתַת לָהֶם אֶת הַבְּנוֹת שְׁלוֹ בְּמִקּוֹם הָאוֹרְחִים. אָבֵל הָאֲנָשִׁים אָמְרוּ לְלוֹט שֶׁהֵם לֹא רוֹצִים אֶת הַבְּנוֹת שְׁלוֹ, הֵם רוֹצִים אֶת הָאוֹרְחִים! הֵם נִסּוּ לְשַׁבֵּר אֶת הַדָּלְתוֹת, הַמְּלָאכִים מִשְׁכּוּ אֶת לוֹט פְּנִימָה, וְגִרְמוּ לְכָל הָאֲנָשִׁים שֶׁסָּבִיב הַבַּיִת לְהַתְעוֹרֵר בְּדֵי שְׂלֹא יוֹכְלוּ לְמַצֵּא אֶת הַכְּנִיסָה לְבַיִת.

הַמְּלָאכִים אָמְרוּ לְלוֹט, עֲכָשׁוּ כְּבָר לֹא תוֹכֵל לְתַת הַסְּבָרִים לְהַתְנַהֲגוֹת שְׁלָהֶם. אִתָּה רוֹאָה בְּעַצְמְךָ עַד כַּמָּה הֵם רָעִים! מִי כָּאֵן עוֹד מִהַמְשַׁפְּחָה שְׁלֶךְ? בּוֹא נִצָּא מִכָּאֵן, בְּגִלְל שֶׁה' שִׁלַּח אוֹתָנוּ בְּדֵי לְהַחְרִיב אֶת הָעִיר. לוֹט אָמַר לְחַתָּנָיִם שְׁלוֹ לְבוֹא, אָבֵל הֵם לֹא רָצוּ. הֵם חָשְׁבוּ שֶׁהוּא מִתְבַּדֵּחַ אִיתָם. עֲכָשׁוּ כְּבָר הָיָה כְּמַעַט בִּקְרָה, לְכֹן אָמְרוּ הַמְּלָאכִים לְלוֹט לְקַחֵת לְפָחוֹת אֶת בְּנוֹתָיו אַחֲרֵת הֵן תִּהְיֶה תְקוּעוֹת בְּעִיר שֶׁתְּחַרֵּב. אָבֵל לוֹט רָצָה לְהַצִּיל אֶת חַפְצָיו. הוּא לֹא הָיָה מוֹכֵן לְעֲזוֹב מִיָּד. הַמְּלָאכִים אָחֲזוּ בַּיָּדוֹ, לְקַחוּ אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת שְׁתֵּי בְנוֹתָיו וּמִשְׁכּוּ אוֹתָם מְחוּץ לְעִיר. הַמְּלָאךְ הִמְמַנָּה עֲלֵיהֶם אָמַר לָהֶם לְהַמְלִיט עַל נַפְשָׁם וְלֹא לְהִסְתַּפֵּל לְאַחֹר. כִּי הָאֲמֶת הִיא שֶׁהִיא מְגִיעַ לָהֶם גַּם כֵּן לְהַעֲנִשׁ. רוֹצוּ אֶל אַבְרָהָם הוֹרוּ לָהֶם הַמְּלָאכִים.

לוט לא רצה לברח אל אברהם, בגלל שיזע שליד אברהם הוא יחשב כאדם רע. הוא שאל אם הוא יכול לברח לבלע, אחת מחמשת הערים האחרות שהיו אמורות להחרב, היות ואנשיה לא היו כל כך רעים כמו הערים האחרות.

תהלים / יום ט"ז לחדש פרקים ע"ט- פ"ב

היום ישנו נגון לכל אחד מהפרקים שחובר לכבוד יום הולדתו של הרבי בי"א ניסן, האם אתם מכירים אותם?

בפרק פ' דוד המלך מבקש מה: "רועה ישראל האזינה, נוהג בצאן יוסף".

בפסוק הזה היהודים מכנים בשני שמות: ישראל ויוסף.

אנו יודעים שהיהודים נקראים בני ישראל בין שכלנו הילדים של יעקב אבינו שגם נקרא ישראל אבל למה כל היהודים נקראים בשם יוסף, אם הוא רק אחד מהשבטים?

הסיבה היא מכיון שבזמן שלא היה מזון בארץ ישראל, יוסף היה זה שהאכיל את היהודים. היות והוא נתן ליהודים חיים, כלנו נקראים בפסוק הזה בשמו.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ז (ט"ז מרחשון שנה פשוטה)

אחרי הסתלקות צדיק או רבי, החלק של הנשמה של הרבי נכנס לתוך כל חסיד. בעזרת תוספת הכח הזו מנשמת הצדיק, קל יותר לחיות כפי שהרבי למד אותנו. בכח זה, החסידים יכולים להבין דברים שהרבי אמר, בין שחלק מהרבי הופך להיות בתוכם.

מלבד זאת, ישנו עוד כוח שחסידים מקבלים אחרי הסתלקות הרבי, חלק מנשמת הצדיק שאינם יכולים לחוש. כח זה מעורר מחשבות- הרהורי תשובה וכח לקיים מצוות בצורה נעלת יותר.

היום יום / ט"ז מרחשון

לאדם יש כח בנשמה הנקרא **מחשבה**. הכח הזה תמיד פועל! אדם תמיד חושב.

אולם מהיכן יש למחשבה על מה לחשוב? מכח השכל, הדברים שהאדם יודע.

אם האדם יודע דברים טובים, בנוגע ללמוד תורה, יהדות ואהבת ישראל, הוא בעצם יחשב על זה.

אבל אם האדם בשכלו יודע רק על דברים גשמיים ומעשי יום יום, הרי שהוא יחשב על כך. לכן יש להקפיד וללמד תורה מידי יום.

הלמוד ממלא את השכל בדברים טובים ושומר על כח המחשבה שיהיה עסוק בדברים טובים.

ספר המצוות / מצות עשה ע"ז, ע"ז

לומדים היום שתי מצוות על הקרבנות שצריכים להקריב על מנת לסיים את תהליך הטהרה

1. **מצות עשה ע"ז**- על מנת להטהר לדרגה שאפשר כבר לאכול מהקרבנות זב (אדם שהיתה לו מחלה מסויימת שמטמאת אותו) צריך להביא קרבן של שני תורים/ בני יונה.

2. **מצות עשה ע"ז**- אחרי שאדם מחלים מצרעת הוא צריך להקריב 3 קרבנות: קרבן

עולה, קרבן חטאת, קרבן אשם. עד שהוא מקריב הוא איננו טהור דיו כדי לאכול מבשר הקרבנות.

רמב"ם / הלכות מחסרי כפרה פרקים ג', ד', ה'

ברמב"ם היום לומדים עוד אודות אנשים שצריכים להקריב קרבנות ונקראים מחסרי כפרה. משמעו הם טהורים, אבל עדין לא מספיק טהורים כדי לאכול מבשר הקרבנות.

פרק ג' - בפרק הזה לומדים מתי הזב יכול להטהר. הוא צריך להמתין שבוע אחרי שהמחלה שלו מסתיימת.

פרק ד' - הרמב"ם מלמד אודות מצורע ואלו קרבנות עליו להקריב כדי להטהר בשלמות.

פרק ה' - לומדים מה ההלכה אם לא הקריבו נכון את קרבנות המצורע. האם הוא טהור או לא? תלוי מה לא היה בסדר.

דרכי החסידות / צדקה

מושל רשע ברוסיה החליט פעם להטיל מס כבד מאד על חקלאים יהודים שעבדו תחתיו. המס היה כה גבוה, שהיה נראה שכל חקלאי שאינו עשיר יצטרך לחפש מקום חדש לגור או אחרת ישלח לכלא על כך שלא שלם.

הרבי מהר"ש רצה לעזור לאותם יהודים. הוא הלך לאסוף כסף מיהודים עשירים באודסה וקשיינב על מנת לסייע להם לשלם את המס.

באודסה היהודים נתנו בנדיבות כדי לעזור אולם בקשיינב, היהודים לא כל כך ששו לסייע. הרבי המהר"ש לא הצליח לאסוף שם כל כך עבור המטרה הזו.

המהר"ש אמר שיחה ליהודים כדי לעודד אותם לתת יותר:

ה' ברא את העולם באפן שבו יש משפיע (נותן) ומקבל (לוקח). לדגמה- השמים הם משפיע, מהם יורד גשם. הארץ היא מקבל, סופגת את הגשם לתועלת העצים והצמחים. גם אצל בני אדם קיימת המערכת הזו. ישנם עשירים שהם המשפיעים, וישנם עניים המקבלים מהם. העשירים צריכים לתת, והעניים צריכים לקבל. הדבר הוא לתועלת שני הצדדים.

אפילו ישנה אמרה של חכמים שאומרים שיותר ממה שבעל הבית עושה עם העני, העני עושה עם בעל הבית.

ה' נותן לו כל כך הרבה ברכות, ששנה הרבה יותר מהכסף שנתן לצדקה.

זהו ה' שמחליט מי יהיה העשיר ומי יהיה העני. אולם העני מתלונן, הוא שואל: "מדוע אני צריך לסבל כדי שהעשיר יהיה משפיע? מדוע הברכות שלו צריכות לעבור באמצעות הנתינה אלי, והמשמעות היא בעצם שאהיה עני כל הזמן? ה' יכול לתת לו. ברכות באפן אחר!".

השיחה הזו גרמה לעשירי קשיינב לשנות את החלטתם ולתת הרבה יותר לצדקה.

בכסף הזה, הרבי המהר"ש הצליח להציל את הפרנסה של אותם חקלאים.

יהודים בערים אחרות שמעו אף הם על השיחה, וזה גרם ליהודים עשירים רבים להבין איזו ברכה וזכות יש להם להיות המשפיע. להודות לה' על מה שיש להם. הם החלו לתת יותר צדקה ליהודים אחרים מתוך אהבת ישראל וידידות.

(אפשר לראות את הספור המלא במכתב של הרבי הרי"צ באגרות קודש חלק ו' עמ' 254)

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גויזמן

באמירת ישתבח, מסיימים את החלק בתפלה שנקרא פסוקי דזמרה, בהם משבחים את ה'. כעת מוכנים לעבור לקריאת שמע. ואז מתפללים תפילת עמידה (שמונה עשרה) שבה מבקשים מה' את כל צרכינו. אבל אם מתפללים עם מנין, קודם כל אומרים קדיש ואחר כך "ברכו".

מהו ברכו?

החזן אומר: "ברכו את ה' המברך" כלם משתחוים ועונים: "ברכו את ה' המברך לעולם ועד". אחת הסבות לכך שאומרים ברכו כתובה בזהר. צריך לודא שמביאים את השכינה לתוך המנין שלנו לפני התפלה. עושים זאת על ידי שמברכים את ה' קודם. היות והשכינה שורה במלאה על המנין, אפשר להתפלל יחד.

(ראה מסכתה של תפלה)

גאולה ומשיח / האי של גאולה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פריזמן

כאשר משיח יבוא, העולם לא הולך להשתנות. עדין יהיו את החלקים הטובים שקיימים כעת בזמן הגלות, וכל הדברים הנחמדים שאנו אוהבים. המילה גולה (גלות) דומה למילה גאולה בתוספת האות א'. זאת מפני שגאולה כוללת את כל החלקים הטובים מהגלות בשנוי אחד משמעותי-הא'. מהי הא'?

חסידות מסבירה את הא' במספר אפשרויות:

אחת מהן היא שא' הוא "אלופו של עולם" - ה'. האלף של הגאולה הוא שנוכל לראות את ה' בכל חלק מהגלות. הסבה לכל הדברים "הרעים" שקורים בגלות הם בגלל שה' מסתתר (כמו שלמדנו בתנ"א) כאשר נתן לראות את ה' בכל פרט לא תתכן מציאות של רע. לכן הרמב"ם כותב שלא יהיה רעב, מלחמה, קנאה... ויהיה שפע טוב לכלם.

בימינו לעתים קורים דברים שנראים לא טובים. לעתים נשברים, נאבדים או חס ושלום מישהו נפגע. באמת זה טוב, רק הטוב הזה לא בדיוק נכר לעינינו. ה' "מסתיר" את הדברים הטובים בגלות בתוך דברים לא טובים. כאשר משיח יבוא, ה' לא יסתיר עוד את הטוב.

(ראה שיחת פרשת אמור ה'תנש"א)